

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 698/2022-38

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], obaja [REDACTED], zastúpených JUDr. Emíliou Korčekovou, advokátkou, Malacká cesta 5680/2B, Pezinok, proti postupu Okresného súdu Pezinok v konaní sp. zn. 8Er/460/2014 o návrhu na zastavenie exekúcie a o dovolaní takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Pezinok v konaní sp. zn. 8Er/460/2014 **bolo porušené** základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Pezinok v konaní sp. zn. 8Er/460/2014 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných prietáhov.
3. Okresný súd Pezinok **je povinný** nahradiť sťažovateľom trovy konania **410,92 eur** a zaplatiť ich právnej zástupkyňi sťažovateľov do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
4. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa spolu so sťažovateľom – jej manželom – ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 24. januára 2022 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) v konaní sp. zn. 8Er/460/2014 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Požadujú finančné zadosťučinenie 5 000 eur pre každého sťažovateľa, ako aj náhradu trov konania.

II.

Skutkové východiská

2. Napadnuté exekučné konanie je vedené na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie doručeného súdnemu exekútorovi 12. augusta 2014. Návrhom na vykonanie exekúcie sa oprávnený voči sťažovateľke domáhal vymoženía sumy 570,10 eur s príslušenstvom. Okresný súd 26. septembra 2014 vydal súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie.

3. Okresnému súdu boli 29. októbra 2014 doručené zo strany súdnej exekútorke námietky sťažovateľky proti exekúcii a proti trovám exekúcie z 23. októbra 2014. Okresnému súdu bol 11. novembra 2014 doručený návrh sťažovateľky na zastavenie exekúcie, ktorý bol sťažovateľkou doplnený 12. apríla 2015.

4. Okresný súd uznesením č. k. 8Er/460/2014-23 z 8. februára 2016 zamietol návrh sťažovateľky na zastavenie exekúcie, ako aj námietky sťažovateľky proti trovám exekúcie. Proti predmetnému uzneseniu podala sťažovateľka 21. marca 2016 odvolanie. Okresný súd 16. mája 2016 predložil vec Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) ako odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľky. Krajský súd prípisom z 28. júna 2016 vrátil spis okresnému súdu bez rozhodnutia o odvolaní ako predčasne predložený, keďže okresný súd nerozhodol o námietkach sťažovateľky proti exekúcii, v poverení na vykonanie exekúcie je nesprávne uvedený dátum, od ktorého je sťažovateľka povinná platiť úrok z omeškania, a nesprávne uvedené sídlo exekútorskeho úradu. Tiež konštatoval, že doplňujúci návrh na zastavenie exekúcie z 12. apríla 2015 je bez podpisu sťažovateľky a bez prílohy – fotokópie občianskeho preukazu. V závere uviedol, že uznesenie okresného súdu z 8. februára 2016 nebolo doručené súdnej exekútorke.

5. Okresnému súdu bol 5. decembra 2016 doručený ďalší (v poradí druhý) návrh sťažovateľky na zastavenie exekúcie (ako reakcia na nedostatky vytýkané krajským súdom).

6. Okresnému súdu bol zo strany súdneho exekútora 7. februára 2017 doručený návrh oprávneného na čiastočné zastavenie exekúcie z 12. augusta 2016 (súdnemu exekútorovi doručený 18. augusta 2016).

7. Okresný súd v nadväznosti na vady vytýkané krajským súdom uznesením č. k. 8Er/460/2014-50 z 19. júna 2017 námietky povinnej proti exekúcii zamietol, v rovnaký deň zároveň vydal opravné uznesenie, ktorým opravil chyby v poverení na vykonanie exekúcie. Sťažovateľka proti opravnému uzneseniu podala 26. júla 2017 odvolanie.

8. Okresnému súdu bol 26. júla 2017 doručený ďalší (v poradí tretí) návrh sťažovateľky na zastavenie exekúcie.

9. Okresný súd 11. decembra 2017 predložil vec krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľky proti opravnému uzneseniu. Krajský súd uznesením z 27. novembra 2018 odvolanie sťažovateľky odmietol. Sťažovateľka podala proti uzneseniu krajského súdu 11. októbra 2019 dovolanie.

10. Vo veci bolo 12. júna 2020 súdnou exekútkou vydané upovedomenie o zastavení starej exekúcie v zmysle § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 233/2019 Z. z.“).

11. Okresný súd 2. februára 2022 predložil spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o dovolaní sťažovateľky. Najvyšší súd uznesením z 19. mája 2022 dovolanie sťažovateľky odmietol ako neprípustné.

12. Súdna exekútkorka podaním doručeným okresnému súdu 11. augusta 2022 oznámila, že pri kontrole spisu bolo zistené, že okresnému súdu boli 28. októbra 2014 postúpené námietky sťažovateľky proti exekúcii, vo vzťahu ku ktorým súdna exekútkorka v spise neeviduje uznesenie okresného súdu. Je preto potrebné posúdiť, či tu neplynú účinky § 4 ods. 2 zákona o starých exekúciách, resp. či nie je daný dôvod na zrušenie upovedomenia o zastavení starej exekúcie z dôvodu jeho predčasného vydania. Súdna exekútkorka 15. augusta 2022 požiadala okresný súd o zaslanie uznesenia o námietkach sťažovateľky proti exekúcii.

13. Okresný súd 18. augusta 2022 zaslal súdnej exekútkorke uznesenie č. k. 8Er/460/2014-23 z 8. februára 2016 v zmysle pokynu krajského súdu z 28. júna 2016.

14. Okresný súd 5. septembra 2022 predložil vec krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu č. k. 8Er/460/2014-23 z 8. februára 2016 o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie a námietok proti trovám exekúcie. Veci bola na krajskom súde pridelená spisová značka 18CoE/126/2022, krajský súd o odvolaní sťažovateľky dosiaľ nerozhodol.

III.

Argumentácia sťažovateľov

15. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie, že okresný súd je v napadnutom exekučnom konaní, v ktorom sťažovateľka vystupuje ako povinná, nečinný, koná neefektívne, nevykonáva náležitý dohľad nad činnosťou súdnej exekútkorky. Sťažovatelia namietajú, že exekúcia je vedená na podklade vadného poverenia na vykonanie exekúcie, okresný súd neodstránil vadu splnomocnenia udeleného JUDr. Korčekovej 20. júla 2017, nerozhodol o návrhu oprávneného na čiastočné zastavenie exekúcie z 12. augusta 2016, nepredložil najvyššiemu súdu dovolanie sťažovateľky z 11. októbra 2019, nerozhodol o zastavení extrémne dlhej exekúcie (vedenej od augusta 2014) v súlade s upovedomením súdnej exekútkorky o zastavení starej exekúcie z 12. júna 2020 podľa zákona č. 233/2019 Z. z. Nie je osvedčené, že by súdna exekútkorka po 12. júni 2020 odblokovala rodinný účet sťažovateľov, na účte je naďalej blokována suma 1 458,54 eur. Sťažovatelia svojím správaním k vzniku zbytočných prietahov neprispeli.

IV.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľov

IV.1. Vyjadrenie okresného súdu:

16. Okresný súd vo vyjadrení uviedol, že súdna exekútorka doručila okresnému súdu 28. júla 2020 upovedomenie o zastavení starej exekúcie, výzvu na úhradu trov starej exekúcie č. k. EX 2477/2014-27 z 12. júna 2020 podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z., pretože táto exekúcia je zastavená *ex lege* k 1. januáru 2020 uplynutím rozhodnej doby. Prvotné poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi doručené 9. októbra 2014, pričom rozhodná doba stanovená v zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z. uplynula 9. októbra 2019. Upovedomenie o zastavení starej exekúcie sa podľa § 5 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z. z. doručuje iba oprávnenému, pričom len oprávnený môže vzniesť proti upovedomeniu o zastavení starej exekúcie námietky podľa § 7 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z. Pokiaľ oprávnený námietky nepodá, platí, že doručením upovedomenia o zastavení starej exekúcie súdu sa exekučné konanie končí (§ 8 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/2019 Z. z.). Exekučný súd v takomto prípade už uznesenie o zastavení exekúcie nevydáva, pretože exekúcia je zastavená *ex lege*. Vzhľadom na uvedené je okresný súd názoru, že doručením upovedomenia o zastavení starej exekúcie z 12. júna 2020 sa napadnuté exekučné konanie skončilo 28. júla 2020. Vec je priemerne skutkovo a právne zložitá, spadá do štandardnej agendy všeobecných súdov. Po zmene zákonného sudcu v období rokov 2020 – 2022 došlo z dôvodu opatrení v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 k obmedzeniu pohybu a pobytu, zákazom vychádzania v súvislosti s pandemickou situáciou, v dôsledku čoho došlo k opätovnému zrušeniu nariadených pojednávaní.

17. Vyššia súdna úradníčka vo vzťahu k sťažnostným námietkam okrem iného konštatovala, že okresný súd opravil vady poverenia na vykonanie exekúcie uznesením z 19. jún 2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 21CoE/3691/2017-72 z 27. novembra 2018 a uznesením najvyššieho súdu č. k. 4Oboer/2/2022-109 z 19. mája 2022. Okresný súd vzhľadom na obsah, znenie plnomocenstva z 20. júla 2017 nemal pochybnosti o udelení plnomocenstva sťažovateľkou advokátke JUDr. Korčekovej na právne zastupovanie sťažovateľky v predmetnej exekučnej veci na celé konanie. Pokiaľ ide o návrh oprávneného na čiastočné zastavenie exekúcie, sťažovateľka bola okresným súdom vyzvaná na vyjadrenie sa k tomuto návrhu, pričom výzvu si prevzala 18. júla 2017. Na výzvu však nereagovala, iba požiadala o zaslanie originálu predmetného návrhu. Následne bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľky proti opravnému uzneseniu z 19. júna 2017, rozhodnutie krajského súdu sťažovateľka napadla dovolaním. Okresnému súdu bolo 28. júla 2020 súdnou exekútkou doručené upovedomenie o zastavení starej exekúcie podľa zákona č. 233/2019 Z. z., a preto už nepovažoval za potrebné rozhodnúť o návrhu oprávneného na čiastočné zastavenie exekúcie. O dovolaní sťažovateľky z októbra 2019 už bolo medzičasom právoplatne rozhodnuté najvyšším súdom. Odblokovať účet sťažovateľky môže len súdny exekútor, pokiaľ oprávnený nepodal opätovný návrh na vykonanie exekúcie podľa § 9 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z., pričom tieto úkony už nie je exekučný súd povinný ani oprávnený skúmať.

IV.2. Replika sťažovateľov:

18. Sťažovatelia uviedli, že ústavná sťažnosť je dôvodná. VÚB, a. s., vinou označeného porušovateľa naďalej blokuje finančné prostriedky sťažovateľov – manželov, keďže banke okresný súd a súdna exekútorka nedoručili právoplatné rozhodnutie súdu o zastavení starej exekúcie, rozhodnutím nedisponujú ani sťažovatelia.

V.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

19. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie o existencii zbytočných prietahov v napadnutom exekučnom konaní, v ktorom sťažovateľka vystupuje ako povinná. Okresný súd mal porušiť označené práva sťažovateľov svojou nečinnosťou, neefektívnou činnosťou v súvislosti s rozhodovaním o zastavení exekúcie a predkladaní dovolania sťažovateľky najvyššiemu súdu.

20. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj čl. 38 ods. 2 listiny) osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv neexistuje zásadnejšia odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

21. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti zdôrazňuje, že právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov súdom sa vzťahuje aj na konanie o výkon rozhodnutia a rozhodovanie súdu v exekučnom konaní (napr. III. ÚS 15/03), keďže nútený výkon súdnych a iných rozhodnutí vrátane súdnej exekúcie podľa Exekučného poriadku je súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (II. ÚS 143/02, IV. ÚS 292/04) a ústava v čl. 48 ods. 2 takéto konania z povinnosti súdov konať bez zbytočných prietahov nevyníma. Aj podľa názoru ESLP výkon rozsudku alebo rozhodnutia súdu tvorí integrálnu súčasť procesu podľa čl. 6 dohovoru (obdobne III. ÚS 15/03, IV. ÚS 551/2013).

22. Ústavný súd vo vzťahu k okolnostiam tejto veci konštatuje, že špecifikom exekučného konania (napr. II. ÚS 349/2017, IV. ÚS 60/2018) je to, že exekučné konanie je spravidla „v rukách“ súdneho exekútora a exekučný súd v rámci exekučného konania koná a rozhoduje len na základe procesných návrhov účastníkov exekučného konania, resp. súdneho exekútora, preto namietať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru možno na ústavnom súde vo vzťahu k exekučnému súdu len vtedy, ak tento má reálne o čom rozhodovať.

23. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavnú sťažnosť sťažovateľov.

24. Zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou orgánu verejnej moci, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, t. j. takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty strán konania (m. m. II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

25. Pri posudzovaní prvého kritéria – zložitosti veci dospel ústavný súd k záveru, že ide o vec, ktorá nevykazuje mimoriadnu skutkovú či právnu zložitosť a tvorí bežnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov.

26. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľov v napadnutom konaní, ústavný súd uvádza, že sťažovateľka v priebehu napadnutého konania využívala svoje procesné oprávnenia (okrem iného podanie návrhu na zastavenie exekúcie, opravných prostriedkov), čo jej nemožno pričítať na ťarchu.

27. Pokiaľ ide o samotný postup okresného súdu, tento ústavný súd vyhodnotil ako poznačený nečinnosťou, ako aj neefektívnou činnosťou. Okresný súd uznesením z 8. februára 2016 zamietol návrh sťažovateľky na zastavenie exekúcie, ako aj námietky proti trovám exekúcie. Voči uzneseniu podala sťažovateľka 21. marca 2016 odvolanie a krajský súd 28. júna 2016 vrátil vec okresnému súdu bez rozhodnutia o odvolaní z dôvodov, ktoré zapríčinil okresný súd (chybné údaje v poverení na vykonanie exekúcie, absencia rozhodnutia o námietkach proti exekúcii a nedoručenie uznesenia z 8. februára 2016 súdnej exekútorke). Následne okresný súd námietky sťažovateľky proti exekúcii zamietol uznesením z 19. júna 2017, toho istého dňa vydal aj opravné uznesenie, ktorým odstránil chyby v poverení na vykonanie exekúcie. Proti opravnému uzneseniu sťažovateľka podala odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd 27. novembra 2018 tak, že odvolanie odmietol. Sťažovateľka podala proti tomuto uzneseniu krajského súdu 11. októbra 2019 dovolanie, ktoré okresný súd predložil najvyššiemu súdu na rozhodnutie až 2. februára 2022, teda po takmer dvoch rokoch a štyroch mesiacoch.

28. Okresný súd opätovne predložil vec krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu z 8. februára 2016 po viac ako 6 rokoch od vrátenia veci z krajského súdu na účel odstránenia pochybení okresného súdu (09/2022). Neefektívnosť v postupe okresného súdu možno badať aj v skutočnosti, že nerozhodol o návrhu oprávneného na čiastočné zastavenie exekúcie z augusta 2016, ktoré bolo okresnému súdu doručené 7. februára 2017.

29. Pokiaľ sťažovatelia v ústavnej sťažnosti vytýkajú aj postup súdnej exekútorke, k tomuto ústavný súd uvádza, že sťažovatelia súdnu exekútorke v ústavnej sťažnosti za porušovateľa ich práv neoznačili.

30. Ústavný súd sa vzhľadom na časové okolnosti prejednávanej veci musel venovať aj možnému dopadu uplatnenia zákona č. 233/2019 Z. z. na porušovanie označených práv sťažovateľov.

31. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z. stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2.

32. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z. rozhodnou dobou je doba piatich rokov. Rozhodná doba plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (ďalej len „exekútor“), ak § 4 neustanovuje inak; na zmenu exekútora sa neprihliada.

33. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 233/2019 rozhodná doba podľa § 3 neuplynie skôr ako 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia súdu, ak súd ku dňu, keď sa má stará exekúcia zastaviť, rozhoduje o zastavení starej exekúcie.

34. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z. exekučné konanie sa končí právoplatnosťou uznesenia súdu o zamietnutí námietok alebo uznesenia súdu, ktorým sa námietky odmietli. Ak námietky neboli podané, exekučné konanie sa končí doručením upovedomenia o zastavení starej exekúcie súdu. Ukončením exekučného konania sa považuje poverenie na vykonanie exekúcie za vrátené.

35. Ústavný súd konštatuje, že v prípade, ak dôjde k vydaniu upovedomenia o zastavení starej exekúcie súdnym exekútorom v zmysle zákona č. 233/2019 Z. z. a zo strany oprávneného nie sú voči upovedomeniu podané námietky (ako to bolo aj v prípade napadnutého konania), exekučný súd už následne žiadne rozhodnutie o zastavení exekúcie nevydáva. Nie je preto dôvodná námietka sťažovateľov, že okresný súd nerozhodol o zastavení exekúcie po vydaní upovedomenia súdnej exekútorke o zastavení exekúcie. Z obsahu spisu okresného súdu však vyplýva, že zákonné podmienky pre zastavenie exekúcie vyžadované zákonom č. 233/2019 Z. z. celkom zjavne splnené neboli, keď rozhodná doba podľa § 3 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 233/2019 Z. z. doteraz neuplynula, pretože nebolo právoplatne rozhodnuté o odvolaní sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu z 8. februára 2016 [navyššie do času vydania upovedomenia o zastavení exekúcie podľa zákona č. 233/2019 Z. z. sa okresný súd nevyrovnal s podaniami sťažovateľky doručenými okresnému súdu 5. decembra 2016 a 26. júla 2017 (označenými ako návrh na zastavenie konania), nerozhodol tiež o návrhu oprávneného na čiastočné zastavenie exekúcie z augusta 2016]. Aktuálne (od 5. septembra 2022) sa vec sťažovateľov nachádza na krajskom súde na účel rozhodnutia o odvolaní sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu z 8. februára 2016, ktorým bol zamietnutý návrh sťažovateľky na zastavenie exekúcie, ako aj námietky proti trovám exekúcie. Napadnuté konanie za tejto situácie nemožno považovať za uzavreté s konečnou platnosťou (po vydaní upovedomenia o zastavení starej exekúcie z 12. júna 2020 okresný súd predložil vec 2. februára 2022 na rozhodnutie o dovolaní sťažovateľky proti uzneseniu krajského súdu z 27. novembra 2018 a následne vec predložil 5. septembra 2022 krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľky proti uzneseniu z 8. februára 2016), teda právna neistota sťažovateľov pretrváva (krajský súd by mal v tomto štádiu a stave veci zaujať stanovisko k otázke, či možno exekúciu považovať za zastavenú v zmysle zákona č. 233/2019 Z. z., berúc do úvahy okrem iného okolnosť, že oprávnený námietky voči upovedomeniu nepodal).

36. Po preskúmaní obsahu spisu okresného ústavný súd konštatuje, že postup okresného súdu v napadnutom konaní je poznačený priet'ahmi, ktoré je možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

37. Keďže napadnuté konanie nemožno vzhľadom na popísaný stav veci považovať za ukončené, pričom postupom okresného súdu došlo k porušeniu označených práv sťažovateľov, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy prikázal, aby okresný súd v napadnutom konaní konal bez zbytočných priet'ahov (bod 2 výroku tohto nálezu). Aj keď sa vec sťažovateľov aktuálne nenachádza v dispozícii okresného súdu, po vrátení veci z krajského súdu bude okresný súd prinajmenšom uskutočňovať administratívne úkony v súvislosti s doručovaním rozhodnutia krajského súdu.

38. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

39. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti žiadajú o priznanie finančného zadosťučinenia v sume 5 000 eur pre každého z nich, ktoré považujú za primerané okolnostiam veci, pochybeniam okresného súdu.

40. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

41. Pri rozhodovaní o finančnom zadosťučinení ústavný súd prihliadal na konštatovanú nečinnosť a neefektívnosť okresného súdu, charakter napadnutého konania, výšku vymáhanej pohľadávky, ako aj mimoriadnu pandemickú situáciu ochorenia COVID-19 v rokoch 2020 – 2022. Ústavný súd dospel k záveru, že okolnosti veci neopodstatňujú, okrem vyslovenia porušenia práv sťažovateľov, aj priznanie finančného zadosťučinenia. Deklarovanie porušenia práv sťažovateľov je pre nich v danom prípade dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto sťažnosti sťažovateľov v časti požadovaného finančného zadosťučinenia nevyhovel (bod 4 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

42. Ústavný súd priznal sťažovateľom [§ 73 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)] nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 410,92 eur (bod 3 výroku nálezu).

43. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľov ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [§ 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2022 po znížení o 50 % pri zastupovaní dvoch sťažovateľov v zmysle § 13 ods. 2 vyhlášky je 193,50 eur a hodnota režijného paušálu je 11,63 eur. Sťažovateľom vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2022 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu). Pokiaľ ide o repliku sťažovateľov z 9. februára 2023, ústavný súd za tento úkon právnej služby náhradu trov nepriznal, pretože replika nepriniesla nové skutočnosti alebo informácie, ktoré by ústavnému súdu neboli už skôr známe.

44. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľov (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. mája 2023

Robert Šorl
predseda senátu